

Els nous quioscos d'informació: Facebook, Twitter, YouTube, Apps ...

A mitjan dècada passada va néixer el terme "Web 2.0" per definir aquelles plataformes que permeten interactuar o crear continguts propis, a diferència del típic lloc web en què l'usuari només pot llegir la informació que se li dona. D'aquesta manera, i gràcies al Web 2.0, un mateix pot crear informació. L'aparició d'aquestes plataformes ha fet que l'Església —com d'altres institucions— hagi deixat de ser la propietària del seu missatge. Avui, qualsevol persona pot emetre informació a través de Facebook, Twitter o d'un blog (cada cop més a la baixa en benefici de Facebook). Fins i tot YouTube s'ha convertit en una plataforma informativa.

Posem un cas. Imaginem que un jove creient ha assistit a la Pasqua Jove de Blanes celebrada enguany. Ell mateix pot escriure les seves impressions, posar fotografies i també un vídeo en el seu compte de Facebook. Tots aquells amics agregats rebran la informació —que pot ser de la mateixa opinió o no— que la que ofereixi el web oficial del Bisbat de Girona. Una altra plataforma com Twitter permet fins i tot que una persona pugui "retransmetre" l'esdeveniment en directe als seus seguidors de forma constant. Cada informació —en català es diu "piulada"— permet 140 caràcters, i pot contenir també fotos.

Quan a vegades anem en tren, metro o autobús i veiem joves amb el mòbil constantment, a algú li pot venir la idea errònia

que estan perdent el temps. No és veritat. Poden estar llegint els titulars de qualsevol diari, agència de notícies, articulistes, líders d'opinió, polítics, capellans o bisbes que emeten informació a través de Facebook o Twitter. S'estan informant de la mateixa manera que fa pocs anys ho podien fer llegint un diari. Ha canviat la "plataforma", el mitjà, el canal. Ara es llegeix més que abans, es rep més informació que abans, però aquesta és més condensada, més curta. Més informació, en poques paraules. Són els nous quioscos, els nous punts de venda d'informació. La típica expressió que "són llocs que només serveixen per lligar" ha quedat obsoleta. Ni serveixen per lligar ni són cap joguina. Els diaris en versió paper estan caient en vendes de forma preocupant. Hi ha qui ha arribat a dir que el periodista de paper escriu la "història", mentre que el digital escriu el "present".

Un altre canal d'informació a tenir en compte són les aplicacions per a mòbils (Apps). Un nou focus d'informació i evangelització. S'hi poden trobar calendaris litúrgics, llibres de pregàries...

ÀNGEL RODRÍGUEZ VILAGRAN

Comptes interessants de Twitter

Marc Argemí: @marcargemi
 Òscar Bardají: @OscarBardaji
 Catalunya Religió: @catreligio
 Conferència E.Espanyola: @Info_CEE
 Miquel Àngel Ferrés: @Mangelferres
 Papa Francesc: @Pontifex_es
 Jordi Llisterrí: @jllisterri
 Joves Bisbat Girona: @jovesbgirona
 Ignasi Miranda: @IgnasiMiranda
 Antonio Pelayo: @AntonioPelayo5
 Francesc Romeu: @franromeu
 Gianfranco Ravasi: @CardRavasi
 Santoral català: @santoralcat
 Francesc Torralba: @f_torralba
 VaticanCommunication: @PCCS_VA